

„Így is lehet”

Szakmai módszertani konferencia – Központi Óvoda Rózsa Tagóvodája

Rajzolás, festés, mintázás, kézimunka

Óvodapedagógus: Molnár Csabáné

Gyógypedagógus: Frigy Erna

Korcsoport: kis, nagy csoport

Reflexió:

A sajátos nevelési igényű gyermekek teljes, valódi befogadására épített bemutató óra a kitűzött céloknak megfelelően valósult meg: az óvónő és a gyógypedagógus szoros szakmai együttműködése - az őszi termények projekt témakörére felfűzve - egy térben adott lehetőségét az ábrázoló tevékenységre és a rehabilitációs, habilitációs célú fejlesztésre. A gyermeki érdeklődést látva a helyszínt mindkét tevékenységi formánál módosítani kellett, de mindezt a motiváció és aktivitás meglepő „ereje” miatt tettük. A rehabilitációs fejlesztés játékos feladataiba nem sajátos nevelési igényű gyermekek is bekapcsolódtak, ami a differenciálás, inkluzív nevelés rendkívül magas szintjéről tanúskodik. A bemutató foglalkozáson nem az volt a döntő kinek van „papírja” a sajátos nevelési igényről, mivel minden gyermeket speciális, egyedi nevelési igényűnek tekintettünk. A foglalkozásba a nagyfokú gyermeki érdeklődés miatt a tervezetteknél több speciális képességcsoportokat fejlesztő játékokat tudtunk bemutatni. A foglalkozást követő szakmai megbeszélés nagyon sok innovatív elképzelés átadására nyújtott lehetőséget, figyelembe véve azt is, hogy ennek a modellnek a bevezetése óvodánkban kísérleti jellegű, tudatos tervező munka mellett a hatékonyság monitorozása jelenleg folyamatos. A megbeszéléseken kitértünk e fejlesztési lehetőség bevezetésének humán erőforrás szükségletére is.

A résztvevő kollégák visszajelzései azokat a gondolatokat tükrözték vissza, melyek az egész modell bevezetésének alapelvei voltak: *„Itt minden olyan életszerű volt.”* *„A különböző életkorú és vizsgálati véleményekkel rendelkező gyermekekkel természetes egyszerűséggel foglalkoztatok, mely mögött éreztük a nagy felkészülést és tudást.”* *„Hazamegyek és beszélek is a gyógypedagógusunkkal, hogy próbáljuk ki ezt mi is.”*

És a legszívmelengetőbb reflexió egy kolléganő részéről a következő volt:

„Én nem tudok egy mozzanatot kiemelni, én mindent magammal viszek, amit itt láttam”.